

Əməlləri ilə əbədiləşən şəxsiyyət

Əhliman Əmiraslanov,

Milli Məclisin səhiyyə komitəsinin sədri, akademik, SSRİ Dövlət mükafatı laureatı

XX əsrin birinci yarısına aid tarix o dövrün kəskin dəyişikliklər və sürətli inkişaf mühitində formalaşmış şəxsiyyətlərimizin adları ilə zəngindir. Həmin illərin gərgin, təbəddülatlı ab-havası insanları ağır sınaqlara çəkir, şəxsiyyət kimi çox tez yetişdirir və onların üzərinə tarixi missiya yükləyirdi. Ömürlüklerini vəərəqləyəndə taleyin bu insanları tez-tez yaşadıkları məkanı dəyişmək, karyeralarını müxtəlif sahələrdə davam etdirmək, bəzən hətta yenidən başlamaq məcburiyyətində qoyduğunu, ağır çətinliklərlə, təhlükələrlə üzləşdirdiyini görürük. Amma ömrün bütün anlarından bu insanların bütöv şəxsiyyəti, nəcib əməlləri, yaratdıqları mükəmməl insanlıq örnəyi ucalır. İstisnasız olaraq belə böyük şəxsiyyətlərimizdən biri də görkəmli Azərbaycan alimi və ictimai-siyasi xadim, professor Əziz Məmmədkərim oğlu Əliyevdir.

2022-ci il yanvarın 1-də anadan olmasının 125-ci ildönümü tamamlanan Əziz Əliyev bütün ömrünü xalq üçün yaşamışdı. O, çox gənc yaşlarından Azərbaycanda səhiyyə işinin təşkilində, eləcə də dövlət quruculuğu proseslərində fəal iştirak etmiş, milli səhiyyə sistemimizin inkişafında, dövlət idarəçiliyi işinin təkmilləşdirilməsində tarixi xidmətlər göstərmişdir. Professor Əziz Əliyevin gördüyü işlər Azərbaycan hüdudlarını aşır. Azərbaycanın yetirdiyi belə böyük şəxsiyyətlərin timsalında ölkə sərhədlərindən kənar, ümumən, xalqımıza rəğbəti daha da artırır, haqqımızda parlaq təəssürat yaradır.

Əziz Məmmədkərim oğlu Əliyev 1897-ci ildə İrəvan Quberniyasının Hamamlı kəndində anadan olmuşdur. Atası Məmmədkərim Əliyev ticarət və kənd işləri ilə məşğul olurdu, anası Zəhra xanım isə məşhur İrəvan taciri İbrahim bəyin qızı idi. Əziz Əliyev ilk ibtidai və orta təhsilinin bir hissəsini İrəvanda, bir hissəsini Çitadakı (Rusiyada) gimnaziyada, bir hissəsini də İrəvandakı kişi gimnaziyasında almışdı. İrəvanda böyüyən yeniyetmənin həyatının müəyyən dövrünün Çitada keçməsi maraqlı görünə bilər. Həmin vaxtlar Əziz Əliyevin bacılarından Göyçək xanım ailəsi ilə birlikdə Çita şəhərində yaşayırdı. O da bacısıgildə qalır və orta təhsilini orada davam etdirirdi. Amma 1914-cü ildə Birinci Dünya müharibəsinin başlanması hər şeyi dəyişir. Əziz Əliyev həmin il yay tətilini doğma yurdda keçirmək üçün Çitadan İrəvana gəlmişdi. Birinci Dünya müharibəsi başladığından gediş-gəliş çətinləşməyə başlayır. Bununla əlaqədar Əziz Əliyev Çitaya qayıda bilmir. Məcbur olub 1914-1917-ci illərdə İrəvandakı kişi gimnaziyasında təhsil alır. 1917-ci ildə həmin gimnaziyanı əla qiymətlərlə başa çatdırır.

Gələcək sənət seçimini o, hələ uşaqlıqdan etmişdi: həkim olmaq arzusunda idi. Amma bundan ötrü Rusiya imperiyasının aparıcı şəhərlərindəki ali məktəblərdən birinə qəbul olunmaq lazım gəlirdi. O zaman Azərbaycanda hələ ali tibb təhsili verən məktəb yox idi. Uzaq şəhərlərdə təhsil almaq, yaşamaq üçünsə kifayət qədər maddi vəsait tələb olunurdu və gənc Əzizin ailəsi bu məsrəfləri ödəmək gücündə deyildi. Əziz Əliyev çıxış yolu tapır. O dövrdə Azərbaycan iqtisadi cəhətdən inkişaf edir, xüsusilə neft Bakısında xeyriyyəçilik fəaliyyəti gündən-günə genişləndirirdi. Neft milyonçuları arasında Azərbaycanın gələcək taleyini düşüncələri, millətə faydalı olmağı özünə mənəvi borc bilənləri, gənclərin təhsilinə bacardıqları qədər diqqət göstərənləri az deyildi. Belə mesenatlarımızdan ən tanınmışı isə xeyirxah əməllərinin sözü-söhbəti dildən-dilə doluşan Hacı Zeynalabdin Tağıyev idi. Əziz Əliyev də tibb təhsili almasına kömək göstərilməsi üçün məktubla Hacı Zeynalabdin Tağıyevə müraciət edir. Məşhur xeyriyyəçi oxumaq həvəsi olan digər gənclər kimi Əziz Əliyevə də köməyini əsirgəmir. Onun təhsil almasına həmin vaxt üçün kifayət qədər dəyərli vəsait hesab olunan 300 rubl kömək göstərir. Əziz Əliyev elə həmin il Sankt-Peterburqda tələbkər alimlərin iştirakı ilə aparılan müsabiqədən müvəffəqiyyətlə keçir. O dövr üçün Rusiyanın ən nüfuzlu ali tibb məktəblərindən sayılan Hərbi Tibb Akademiyasına daxil olur. Akademiyada təhsil almaqla yanaşı, elə birinci kursun əvvəllərindən boş vaxtlarında Sankt-Peterburqda səpkili yatalaqla mübarizə əleyhinə təşkil edilmiş dezinfeksiya-profilaktika briqadasında çalışır. Aldığı maaşla həm özünün minimal güzəranını təmin edir, həm də valideynlərinə bacardığı qədər yardım göstərməyə başlayır. Əfsuslar olsun ki, bu dəfə də gözlənilmədən növbəti maneələr qarşıya çıxır. Əziz Əliyev 1918-ci ildə akademiyanın birinci kursunu uğurla başa vurub ikinci kursa keçir və yay tətili günlərində İrəvana gəlir. Burada erməni daşnaklarının azərbaycanlılara qarşı törətdikləri dəhşətli əməlləri görür. Əziz Əliyevin ailəsi də ermənilərin azərbaycanlılara qarşı bəşəri cinayətlərindən əziyyət çəkən ailələrdən idi. O, erməni zülmü nəticəsində yerindən-yurdundan didərgin düşmüş ailəsini belə vəziyyətdə qoyub Sankt-Peterburqa qayıda bilmir. Ali təhsilini birinci kursdan yarımçıq dayandırır. Onlar əvvəlcə Naxçıvanın Şərur rayonunda, Cənubi Azərbaycanın Ərəblər kəndində, sonra yenidən Naxçıvanın Şahtaxtı kəndində məskunlaşırlar. Burada ağır məcburi köçkünlük həyatı yaşayırlar.

Vəziyyət nə qədər dözülməz olsa da, Əziz Əliyev yenə də gələcəyə inamını, ümidini itirmirdi. İnsanlara faydalı olmağa çalışırdı. Yaşın erkən çağlarından onda belə bir prinsip formalaşmışdı ki, əsl insan hansı şəraitdə olur-olsun bacardığı qədər başqalarına kömək etməyə çalışmalıdır. Təşkilatçı olmalıdır, vəziyyəti mümkün qədər

nizama salmaq üçün bütün gücünü ortaya qoymalıdır, xalqa xidmət göstərməlidir. Gimnaziyada qazandığı mükəmməl savad, ardınca Sankt-Peterburq Tibb Akademiyasında birillik təhsil və həkim briqadasında iş təcrübəsi Əziz Əliyevdə tibb sahəsində müəyyən bilik və bacarıqlar formalaşdırmışdı. Heç bir tibbi xidmət imkanının olmadığı, məcburi köçkünlük şəraitində insanların müxtəlif xəstəliklərdən əziyyət çəkdiyi vaxtlarda Əziz Əliyev kimi tibbi bacarığı olan gənclərə böyük ehtiyac var idi. O, həkim köməkçisi, əczaçı köməkçisi vəzifələrini fədakarcasına yerinə yetirirdi. Həm xalqa xidmət edir, həm də gələcək həkim və səhiyyə təşkilatçısı kimi zəngin təcrübə toplayırdı. Tibb təhsilini davam etdirmək arzusunda da bir an olsun vaz keçmədi.

Əziz Məmmədkərim oğlu 1923-cü ildə ali tibb təhsilini davam etdirmək üçün ailəsi ilə birlikdə Naxçıvandan Bakıya köçdü. Onda indiki Bakı Dövlət Universiteti yenidən yaranmışdı, universitet həkim kadrları da hazırlayırdı. Əziz Əliyev Bakıya gəldikdən sonra Azərbaycan Xalq Komissarları Şurasında işə düzəldi. Ona tapşırılan bütün işləri bacarıqla yerinə yetirməyə başladı. Orada iş icraçısı, ümumi şöbə müdirinin müavini, katib köməkçisi və katib vəzifələrində çalışaraq qısa müddətdə özünü mükəmməl təşkilatçı, dövlət işçisi kimi göstərə bildi. 1923-cü ildə isə Əziz Əliyev qəbul imtahanlarını müvəffəqiyyətlə verərək, Bakı Dövlət Universitetinin Tibb fakültəsinin tələbəsi oldu. Çoxdan arzuladığı ali tibb təhsilini 1927-ci ildə əla qiymətlərlə başa vurdu. Elə həmin il Xalq Komissarları Şurasının göndərişi ilə klinikada elmi-pedaqoji işə başladı. 1927-ci ildən BDU-nun Tibb fakültəsinin diaqnostika kafedrasında ordinator və aspirant, 1930-cu ildən isə yenidən təşkil edilmiş Azərbaycan Dövlət Tibb İnstitutunun Birinci terapiya kafedrasında assistent və dosent vəzifələrində çalışdı.

Əziz Əliyev bu dövrdə özünü artıq püxtələşmiş, bacarıqlı bir təşkilatçı kimi göstərə bilmişdi. Ona görə də həkimlik fəaliyyəti ilə yanaşı, ona ən məsuliyyətli ictimai və dövlət əhəmiyyətli işlər də tapşırılırdı. Gənc həkim tibb fakültəsini bitirdikdən sonra apardığı elmi-pedaqoji işlərlə yanaşı, 1928-1929-cu illərdə Xalq Səhiyyə Komissarlığında işə cəlb olunmuşdu, orada müalicə şöbəsinin müdiri vəzifəsini yerinə yetirirdi.

1929-cu ildə isə o, təşkilində özünün də fəal iştirak etdiyi Azərbaycan Kliniki İnstitutunun direktoru vəzifəsinə təyin olundu. 1932-ci ilə qədər bu instituta rəhbərlik edərək respublikanın tanınmış idarə rəhbərlərindən biri kimi böyük şöhrət qazandı. Təsədüfi deyil ki, 1930-cu il may ayının 9-da Azərbaycan Dövlət Universitetinin Tibb fakültəsinin bazasında Azərbaycan Dövlət Tibb İnstitutu yaradılarkən bu mürəkkəb prosesin həyata keçirilməsinə bacarıqlı təşkilatçı kimi Əziz Əliyevi də cəlb etdilər. 1932-ci il iyunun 1-dən isə o, Azərbaycan Dövlət Tibb İnstitutunun rektoru vəzifəsinə təyin olundu. 1938-ci ilə qədər bu vəzifəni müvəffəqiyyətlə yerinə yetirdi.

Çoxşaxəli fəaliyyət dairəsinə malik olan Əziz Əliyev eyni vaxtda bir neçə vəzifənin öhdəsindən məharətlə gəlirdi. O, müəyyən müddət ərzində Azərbaycan Dövlət Tibb İnstitutunun rektoru olmaqla yanaşı, Əczaçılıq İnstitutuna da rəhbərlik edirdi. 1937-ci ildə eyni zamanda həm ATİ-nin, həm də Bakı Dövlət Universitetinin rektoru vəzifəsində çalışırdı. Bir müddət Azərbaycan SSR Elmi-Tədqiqat Ortopediya və Bərpa Cərrahliyi İnstitutunun direktoru vəzifəsində də fəaliyyət göstərmişdi. Bundan əvvəl isə 1934-cü ildə Bakı şəhər səhiyyəsində böyük problemlər olduğu vaxtlarda Əziz Əliyev oraya rəhbər təyin edilmişdi. Qısa müddətdə - 8 ay ərzində vəziyyətin köklü şəkildə dəyişilməsinə nail olmuş, Azərbaycanın paytaxtı epidemiyadan xilas edilmişdi.

Onun rektorluğu illərində yeni yaranmış Azərbaycan Dövlət Tibb Universitetinin maddi-texniki bazası çox zəif idi. Bakı Dövlət Universitetinin Tibb fakültəsində o dövərə qədər milli kadrların yetişdirilməsinə elə də ciddi diqqət göstərilməmişdi. Həmin fakültədə təhsil alanların içərisində başqa millətlərin nümayəndələri üstünlük təşkil edirdi. Odur ki, Əziz Əliyev ATİ-yə rəhbərlik etdiyi ilk illərdə hər şeyi, demək olar ki, sıfırdan başlamalı olmuşdu. Tədris prosesini çətinləşdirən və milli həkim kadrların hazırlanmasına ciddi mane olan amillərdən biri də bu sahədə dərsliklərin, demək olar ki, hamısının xarici dillərdə olması idi.

Azərbaycan üçün peşəkar tibbi kadrların hazırlanması işində ana dilimizdə dərsliklərin yazılmasının müstəsna rolunu aydın görəndə Əziz Əliyev tibbin müxtəlif ixtisasları üzrə sənəddən istifadə edən azərbaycanlı alimləri qısa müddətdə bu istiqamətdə səfərbər etdi. Onları ana dilində dərsliklər yazmağa ruhlandırdı. Rus dilində olan tibbi kitablardan ən vacibləri Azərbaycan dilində nəşr olundu. O vaxtlar kitab nəşri üçün texniki təchizat yox dərəcəsində idi. Buna baxmayaraq Əziz Əliyev mümkünsüz görünən işlərin öhdəsindən layiqincə gəlirdi. Çox qısa müddətdə bu bacarıqlı təşkilatçının rəhbərliyi ilə Azərbaycan dilində 55 adda dərslik işıq üzünə çıxdı. Onlardan biri də görkəmli alimin özünün yazdığı "Klinik analizlər" kitabı idi. Bu təşəbbüsə qoşulan ilk alimlərdən K.Ə.Balakışiyevin "İnsanın normal anatomiyası", M.Qəniyevin "Mikrobiologiya kursu", C.Hüseynovun "Patoloji anatomiya", Y.Qaziyevin "Ağciyər vərəmi", Ü.Musabəylinin "Göz xəstəlikləri", Ə.Talışinskiyinin "Travmatologiya", Q.Səfərov və Ə.Həsənovun "Bioloji kimya" və digər dərslikləri, eləcə də M.Mirqasımovun, M. Topçubaşovun, M.Mirsəlimovun, M.Əfəndiyevin, Z.Məmmədovun və başqalarının ana dilində çap olunan əsərləri Azərbaycanın tibb təhsili tarixində abidəyə çevrilmiş orijinal nəşrlərdəndir.

Əziz Əliyev Azərbaycan Dövlət Tibb İnstitutunun nəzdində tibbi kitabxana da yaratdı. Görkəmli alimin ardıcıl səyləri ilə professor P.Rostovtsevin sədrliyi altında Kitabxana komissiyası təşkil edildi. Komissiya plan üzrə SSRİ-də nəşr olunan bütün təzə kitablara, o cümlədən dövrü tibbi-bioloji ədəbiyyatı almağa başladı. Bunlardan əlavə, kitabxananın SSRİ-nin 231 elmi müəssisəsi və 87 xarici ölkə ilə kitab mübadiləsi aparması təmin edildi.

Əziz Əliyev institut kollektivinin köməyi ilə 1934-cü ildə “Tibb nəşriyyatı”nın da təməlini qoydu. Onun təşəbbüsü və redaktorluğu ilə ilk dəfə “Praktiki və nəzəri tibb jurnalı”nın nəşrinə başlandı. Qeyd edək ki, Əziz Əliyev 1929-cu ildən etibarən “Azərbaycan Tibb Jurnalı”nın məsul katibi vəzifəsində çalışırdı. 1935-ci ildə isə həmin jurnalın baş redaktoru təyin edildi. Həmin jurnal da “Tibb nəşriyyatı”nda çap olunurdu. 1933-cü ildə həmçinin yenə də Əziz Əliyevin təşəbbüsü ilə Azərbaycan Dövlət Tibb İnstitutunda “Tibb kadrları uğrunda” adlı çoxtirajlı qəzetin ilk nömrəsi çapdan çıxdı. Hazırda bu qəzet “Təbib” adı altında Azərbaycan Tibb Universitetinin orqanı kimi nəşr olunmaqdadır.

Əziz Əliyevin Azərbaycan Dövlət Tibb İnstitutuna rəhbərlik etdiyi 6 il müddətində burada 11 doktorluq, 30 namizədlik dissertasiyası müdafiə edilmişdi. O illərdə tibb sahəsində yetişən gənc alimlərimizin əksəriyyəti məhz milli kadrlar idi. Bu vətənpərvər dövlət xadimi hər il Azərbaycan Dövlət Tibb İnstitutunun son kurs tələbələrinin ən bacarıqlılarını Moskvanın və Sankt-Peterburqun məşhur ali tibb məktəblərinə ezam edər, onlara təcrübə toplanmaları üçün əlverişli şərait yaradardı.

Rektor Azərbaycan Dövlət Tibb İnstitutunda təhsil alan tələbələrin həyatı ilə yaxından maraqlanırdı. Gənclərlə bağlı problemlərin həllinə çalışırdı. 1933-cü ildə Əziz Əliyevin təklifi, təşəbbüsü və bilavasitə iştirakı ilə indiki Kliniki Tibbi Mərkəzin yaxınlığında “Tibb şəhərciyi”nin inşasına başlandı. Sonralar həmin şəhərcikdə tələbə yataqxanaları ilə birlikdə nəzəri kafedralar üçün tədris korpusları da tikildi.

1933-1934-cü illərdə ölkədə çörək qıtlığı yarandığından tələbələrin güzəranı xeyli ağırlaşmışdı. Həmin dövrdə Əziz Əliyevin qayğısı sayəsində “Azad qadın” heykəlinin yaxınlığındakı orta məktəbin birinci mərtəbəsində tələbə yeməxanası təşkil edilmişdi. Orada tələbələrə gündə 500-600 qr çörək və pulsuz isti yemək verilir. Əziz Əliyev Azərbaycan Dövlət Tibb İnstitutunda rektorluq fondu da yaratmışdı. Ehtiyacı olan əlaçı tələbələrə həmin fondun hesabına hər il pal-paltar, ayaqqabı alınardı.

Əziz müəllim 1939-1941-ci illərdə Azərbaycan SSR Xalq Səhiyyə Komissarı vəzifəsində çalışdığı dövrdə də xalqa xidmətin mükəmməl örnəyini yaratdı. O, respublikanın ən ucqar rayonlarını kəndbəkənd gəzib vəziyyəti nəzarətdə saxlayırdı. O dövrdə Azərbaycanda tüğyan edən son dərəcə təhlükəli yoluxucu xəstəliklərə qarşı mübarizə proqramı hazırlanmışdı. Bu proqram dövlət səviyyəsində Əziz Əliyevin rəhbərliyi altında həyata keçirilirdi. Onun başçılığı ilə ölkədə xüsusi dispanserlər, şəhər və kəndlərdə 50 yerlik göz xəstəxanaları açılmışdı. Görülən tədbirlər sayəsində traxoma, malyariya və digər ağır xəstəliklərin qarşısını xeyli dərəcədə almaq mümkün olmuşdu. Bir çox ciddi infeksiya xəstəliklərinin isə tamamilə kökü kəsilmişdi. Təsədüfi deyil ki, Əziz Əliyevin təcrübəsi o vaxtlar SSRİ Xalq Səhiyyə Komissarlığında müzakirə olunmuş, bu təcrübənin SSRİ miqyasında yayılması tövsiyə edilmişdi. Böyük Vətən müharibəsi dövründə Əziz Əliyev özünü bacarıqlı siyasi rəhbər kimi də göstərmişdi. O, Ordu Hərbi Şurasının üzvü kimi İrana ezam olunmuş, 1941-1942-ci illərdə orada sovet qoşun hissələrinin siyasi komissarı vəzifəsində çalışmışdı.

Əziz Əliyev Azərbaycan SSR Ali Sovet Rəyasət Heyətinin katibi, Azərbaycan Kommunist Partiyası Mərkəzi Komitəsinin katibi, Azərbaycan SSR Nazirlər Soveti sədrinin birinci müavini vəzifələrində çalışdığı dövrlərdə də respublikada elmin, səhiyyənin, təhsilin inkişafına köməyini əsirgəməmişdi.

Görkəmli dövlət xadimi çoxsaylı ictimai, inzibati, təşkilati vəzifələri ilə yanaşı, elmi axtarışlarını da fədakarcasına davam etdirirdi. 1933-cü ildə Almaniyada elmi ezamiyyətinin nəticəsi olaraq Əziz Əliyev doktorluq dissertasiyasını uğurla müdafiə etdi. Azərbaycanda ilk dəfə olaraq onun dissertasiya işi 1937-ci ildə Moskvada gənc alimlər müsabiqəsində SSRİ Elmlər Akademiyasının və ÜİLKĞİ Mərkəzi Komitəsinin mükafatına layiq görüldü. 1941-ci il mayın 13-də isə Əziz Əliyev SSRİ Elmlər Akademiyasının Azərbaycan filialının Rəyasət Heyəti nəzdində təşkil edilmiş Elmi Şuranın üzvü, 1956-cı ildə professor vəzifəsinə seçildi.

Əziz Əliyevin həyatındakı mühüm dövrlərdən biri də Dağıstana rəhbərlik etdiyi illərdir. Qonşu respublikanın ağır vəziyyətində - 1942-ci ildə Əziz Əliyevin Dağıstan Vilayət Partiya Komitəsinin birinci katibi seçilməsi onun təkə Azərbaycanca deyil, keçmiş SSRİ-də də böyük nüfuzə malik olduğunu sübut edirdi. Altı il bu vəzifədə çalışan Əziz Əliyev Dağıstanın həyatının bütün sahələrində böyük irəliləyişə nail olmuş, çoxsaylı xalqların həmrəyliyini təmin etmiş, Azərbaycan-Dağıstan dostluğunun daha da möhkəmlənməsinə əvəzsiz töhfə vermişdir.

Əziz Əliyev I-II çağırış SSRİ Ali Sovetinin, I-III çağırış Azərbaycan SSR Ali Sovetinin, II çağırış Dağıstan MSSR-in Ali Sovetinin deputatı olmuşdu. Onun vətən və xalq qarşısındakı müstəsna xidmətləri hər zaman yüksək qiymətləndirilmişdi. Professor Əziz Əliyev iki dəfə “Lenin” ordeni, “Qırmızı Əmək Bayrağı” ordeni, “I dərəcəli Vətən müharibəsi” ordeni, “Səhiyyə Əlaçısı” döş nişanı, bir çox medallar, o cümlədən 1948-ci ildə “Moskvanın yaranmasının 800 illik” xatirə medalı və çoxsaylı fəxri fərmanlarla təltif edilmişdi. 1960-cı ildə Əziz Əliyevə “Azərbaycan SSR Əməkdar həkimi” fəxri adı verilmişdir.

Həyatın ən böyük mükafatı isə bu dəyərli ziyalının, gözəl ailə başçısının ocağından çıxan övladları idi. Əziz Əliyevin övladlarından biri dünya şöhrətli oftalmoloq-alim Zərifə xanım Əliyevadır. Oğlu, Əməkdar elm xadimi, professor Tamerlan Əliyev uzun illər Azərbaycan Tibb Universitetinin Daxili xəstəliklər kafedrasının rəhbəri olmuş, yüksəkixtisaslı həkim kadrlarının hazırlanmasına böyük əmək sərf etmişdir. Qızı, Əməkdar incəsənət xadimi Gülarə xanım Əliyeva Azərbaycan musiqisinin, incəsənətinin inkişafı və təbliğində böyük xidmətlər göstərmişdir. Qızlarından Ləzifə xanım Əliyeva uzun illər ATU-nun Göz xəstəlikləri kafedrasında aparıcı dosent

vəzifəsində çalışmış, gənc tibb kadrlarının yetişdirilməsində böyük xidmətlər göstərmişdir. Daha bir qızı Dilbər xanım isə adlı-sanlı rabitəçi-mühəndis idi. Əziz müəllimin bir oğlu da ölkə hüdudlarından kənarında şöhrət qazanmış məşhur cərrah-onkoloq, akademik Cəmil Əliyevdir.

Bu gün Əziz Əliyevin nəvə və nəticələri onun şərəfli yolunu ləyaqətlə davam etdirir, onun adı ilə başlanan işıqlı missiyanı yeni dövrlərə daşıyıb aparırlar.